



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.454/2023/7.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.293/2023/9. számú ítélete

Fővárosi Ítéltábla

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 17.000 (tizenhétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. június 1. napjától 2022. október 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot a helységi Rendőrkapitányságon; működési körzete település1 település volt, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településen kívül további hét településre terjedt ki. A kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [elővezetési, Tevékenység-Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) küldési, migrációs készenléttel összefüggő, M1 autópálya M8 híd neve ellenőrzési, átkísérési, kísézőőri, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati, határrendészeti és határszolgálati] feladatokat, amelyek ellentételezése céljából, megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes módosított keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 695.712 forint megbízási díj és annak 2021. augusztus 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22., 24-25. 57-59. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás rendelkezéseire, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. §-ára alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, mivel több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a módosított kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 695.712 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 60-61. §-aiban, 71. § (1) - (6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban:

31/2015. BMr.) 33. § (1) bekezdésében, 35. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1)-(2) és (4) bekezdéseiben, a KMB Szabályzat 2., 18., 21-22., 24-25. pontjaiban, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4. pontjában foglaltakra alapította. Kifejtette, hogy a körzeti megbízottnak alapvetően a saját működési körzetében kell biztosítani az általános rendőrségi feladatellátást, járőrszolgálatra kizárólag a működési körzetében osztható be kivételes jelleggel. Megállapította, hogy a KMB Szabályzat kogens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, és a munkáltató ezt nem bővítheti korlátlanul, az alperesi utasításra ellátott, más munkakörbe tartozó feladatok nem maradhatnak ellentételezés nélkül. A Kúria kialakult joggyakorlatára hivatkozással kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következőleg akkor illetheti meg a felperest megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztáshoz kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik a szolgálati beosztásához, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít. A felperes által végzett járőrfeladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett egyéb feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához, e feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel látta el. Az alperes a KMB Szabályzat 25. pontjában írtakat is megsértette, amikor a felperes fogda- és kísézői feladatokra igénybe vette. A felperes esetében a Hszt. 60. § (1) bekezdésében foglalt átrendelés feltételei sem valósultak meg. A keresetet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján találta megalapozottnak.

A megbízási díj mértéke tekintetében rögzítette, hogy a többletfeladattal érintett beosztások ugyan alacsonyabb beosztási fokozatúnak minősülnek, mint a felperes eredeti szolgálati beosztása, azonban az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését, harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával 2020. szeptember, október, december, 2022. január, május hónapokra a kereset elutasítását vagy e hónapokra a megbízási díjnak az illetményalap 50 %-ában történő megállapítását, negyedlegesen – valamennyi hónapra – a megbízási díjnak az illetményalap 50%-ában történő megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg és téves jogértelmezésre jutott a felperes megbízási díjra való jogosultságával összefüggésben. Sérti az elsőfokú ítélet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit, mivel nem döntött a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira alapított igény megalapozottságáról. A veszélyhelyzet idején teljesített szolgálat nem alapozza meg a megbízási díjra való jogosultságot, mivel az ezen időszakban ellátott feladatok a körzeti megbízott munkaköréhez tartoztak, azt köteles volt ellátni. Nincs külön vészhelyzeti rendőri állomány, nincsen rá külön

beosztás sem, hanem az valamennyi rendőr együttes feladatellátását jelenti, tehát külön munkakör erre az esetre nem értelmezhető. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a KMB csoport létrehozásának a célját, valamint a KMB csoport és a körzeti megbízott működési körzete közötti különbséget, a kettő között nincs határvonal, a körzeti megbízottnak a KMB csoport teljes működési körzetében el kell látnia a feladatait. Ezt a jogértelmezést erősíti a KMB Szabályzat 2012. augusztus 12-től módosult 2. pontja is. Megállapítható, hogy a rendőrségnél két külön szabályzat van a járőrökre és a körzeti megbízottakra, azonban ezek feladatai részben fedik egymást, vagyis a felperes is köteles volt járőrfeladatokat ellátni, az számára többletfeladatot nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása ellentmond a KMB Szabályzat 37. pontjának, mely szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, azaz a járőrfeladathoz képest többlettevékenységet nem jelent, azt a körzeti megbízottnak is végeznie kell. Az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta, hogy a KMB Szabályzat öt különböző esetben teszi lehetővé a körzeti megbízott elvonását a működési körzetéből; ezeket külön-külön kellett volna vizsgálni. Az elsőfokú bíróság ellentétes álláspontra helyezkedett azzal a kialakult bírói gyakorlattal, hogy a megbízási díjra való jogosultságot havonta kell vizsgálni és megítélni ([61] bekezdés). Azokban a hónapokban, amikor az igényjogosultságot megalapozó tevékenység nem haladja meg az 1-2 alkalmat, nem jár a megbízási díj. Az ítélet – figyelemmel a Kp. 71. § (3) bekezdésére – a Pp. 237. (3) bekezdés a) pontját is sérti. A 2020. szeptember, október és december, valamint 2022. január és május hónapokban – az átrendeléssel végzett határszolgálati és a csapatszolgálati tevékenység figyelmen kívül hagyásával – havi 0-2 szolgálat rögzíthető, ami az eseti jelleget, a KMB Szabályzat 21. pontjára is tekintettel, nem haladja meg. Az elsőfokú bíróság a megbízási díj 75%-ban történő megállapításával – a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésébe ütköző módon – elvonta a munkáltató azon jogát, hogy a jogszabály adta keretek között ő mérlegeljen. A felperes alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatot látott el, melyhez kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így a magasabb összegű megbízási díjat az nem alapozza meg.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy az e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. Rámutatott, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot, csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70%-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – vitatta. E körben hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére. A megbízási díj mértéke megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, valamint az alperes e körben jogszabálysértést nem jelölt meg. A perbeli időszakból öt hónap kiragadása nem helyes, mert a többletfeladat ellátását tendenciaszerűen kell vizsgálni. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; a járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszeresek voltak. Az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. A körzeti megbízott és járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan hajtják végre. A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12-ével történő módosulásával kapcsolatban kifejtette, hogy a munkáltatónak nincs korlátlan szabadsága a

normaalkotás során, arra jogszabályi felhatalmazás alapján, annak keretei között van csak lehetősége. A Kúria döntéseire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása ezáltal nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével és a Hszt. rendelkezéseivel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla – az alábbi kiegészítéssel – egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, rendszeresen, nem eseti jelleggel a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta. A felperes valóban megjelölte a keresete jogalapjaként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjait is, miután azonban az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságát a 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megállapíthatónak találta, az a) és b) pontokkal kapcsolatos kereseti érvek vizsgálatát jogszabálysértés nélkül mellőzte. Ez nem eredményezte sem a Kp. 2. § (4) bekezdésének, sem a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseinek sérelmét, hiszen a megbízási díj sikeres érvényesítéséhez elegendő volt a Hszt. 71. § (1) bekezdés egyetlen pontjának megvalósulását igazolni.

[10] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[11] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[12] A rendvédelmi feladatokat ellátó alperesnél az ellátandó beosztások besorolása jogilag, kógens módon rendezett. Ugyancsak határozottan, kógens módon – körzeti megbízotti beosztás esetében például a KMB Szabályzat által – meghatározott a beosztáshoz tartozóan ellátandó feladatok köre. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A következőes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. E körben annak sem volt jelentősége, hogy a felperes a feladatát csapatszolgálat keretében látta el, mivel nem azt kell értékelni, hogy azt a körzeti megbízott milyen formában (pl. csapatszolgálat) teljesíti, hanem annak, hogy az adott feladat a beosztásához tartozónak tekinthető-e.

[13] A Kúria következőes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[14] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest – az alperes által sem vitatott feladatkimutatás szerint – a perbeli időszakban havonta nagy számban, rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnak – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[15] A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[16] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései közül az alperes a fellebbezésében kizárólag a működési körzettel összefüggő 2. pontban foglalt – korábitól eltérő tartalmú – rendelkezést hívta fel, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést ez miként változtatja meg. Az e tárgykörben kialakult gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzetén kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatellátás is megalapozza. A KMB Szabályzat 2. pontjának alperes által hivatkozott módosulása ezért önmagában nem teszi az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást megalapozatlanná, hogy a felperes rendszeresen végzett járőri és egyéb szolgálati feladatokat, melyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja

szerinti többletfeladatként értékelhetők, és az (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak.

[17] A rendelkezésre álló iratok alapján az alperes által a fellebbezésében kiragadott hónapok vonatkozásában megállapítható volt, hogy a felperesnek minden megjelölt hónapban volt egy vagy több olyan szolgálata, amely egyrészt a működési körzetéből való elvonását jelentette, másrészt a beosztása szerinti munkakörébe nem tartozó többlettevékenység végzését eredményezte. E körben az elsőfokú ítélet nem mondott ellent a felperes perbeli cselekvésének, mert a felperes csak azokat a hónapokat illetően állt el a keresettől, amikor a határszolgálaton kívül más többlettevékenységet nem tudott igazolni; a fellebbezésben hivatkozott hónapok kapcsán azonban ez nem állt fenn. A másodfokú bíróság ezért valamennyi fenti érvet figyelembe véve nem látott indokot arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a fellebbezésben megjelölt egyes hónapok tekintetében a keresetet elutasítja vagy a megbízási díjat mérsékli. E körben helytállóan utalt arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a perbeli időszak egészét kellett vizsgálni a beosztásba nem tartozó és/vagy működési körzeten kívül végzett feladatok tartóssága és időbelisége tekintetében; egyes hónapok kiemelésére önmagában nem volt mód. Nem volt megállapítható a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontjának sérelme sem, mert az alperes nem jelölte meg, hogy melyik jogszabályi rendelkezés lett volna az, amit az elsőfokú bíróság másként értelmezett, és amely miatt anyagi pervezetésre lett volna szükség.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kizárólag azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterh mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le. E körben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát értékelte, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperest az általa végzett többletfeladatokért összességében a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő megbízási díj illeti meg.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére.

Az ítéltábla a másodfokú perköltség mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5), (6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. A felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerinti összegre mérsékelte.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[22] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024 február 6.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Koós Szabolcs s.k.

előadó bíró

dr. Szeles Balázs György

bíró